

[Hjermind.]

noget nyt for dette høje Ting. Allerede under den første Behandling af den gældende Lov i Maj Maaned pegede den konservative Ordfører herpaa, og det er almindelig kendt, at det var dette Spørgsmaal, der affødte de store Diskussioner i Straffelovsudvalget og megen Tvivl hos flere af os. Den daværende Justitsminister fik sit Forslag igennem over for de Medlemmer, der tvivlede paa Rigtigheden af den høje Grænse, ved sin meget kategoriske Udtalelse om, at det kun var de grove Tilfælde der skulde rammes. Den daværende Justitsminister, det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen, udtrykte det bl. a. i Rigsdagstidende 1945 Sp. 116, hvorefter han siger: „Ved Minimumsgrænsen 4 Aar er det udtrykt, at det kun er de grovere Forbrydelser, der skal rammes.

Mit Partis Standpunkt er det samme som i Maj Maaned. For de grove Tilfælde mener vi det nødvendigt, at der gives en streng Straf, men Smaaforbryderne nærer vi intet Ønske om for Tid og Evighed at udstøde af Samfundet. Vi hilser derfor med Tilfredshed, at der ikke ved det foreliggende Lovforslag tilsigtes nogen Ændring i Strafudmaalingen, for saa vidt angaar Medlemmer af Hipokorps og Schalburgkorps og de grove Stikkere, og vi vil, for saa vidt angaar de Overtrædelser, der virkelig af Befolkningen føles som Smaaforbrydelser — jeg tænker her paa Brandmænd og visse Kategorier af Kontorister og O. T.-Folk, hvis Arbejde er betragtet som civilt Lønarbejde —, være indstillet paa samme Maade, som vi var det i Maj Maaned 1945.

Men mellem disse to Yderpunkter findes en stor Mellempunkt, og jeg føler mig ikke overbevist om, at den betydelige Nedsættelse af Straffene, som Lovforslaget vil medføre her, er rigtig. Mit Parti ønsker i hvert Fald at give Udtryk for, at vi ikke mener, at der i Øjeblikket straffes for hårdt over for Folk, der her i Landet og særlig efter den 29. August 1943 har baaret Vaaben i tysk Tjeneste, hvad enten det er som Medlemmer af et tysk militært Korps eller som Vagtmandskab. De Folk, der efter den Stilling, de havde, hvad enten det var i et Vagtkorps eller et Militærkorps, var forpligtet til at anvende Vaaben over for deres Landsmænd, mener vi ikke skal

straffes mildere, end Tilfældet er efter den gældende Lov. Lovforslaget vil imidlertid kunne betyde en Nedsættelse af disse Straffe, og dette er vi, som nævnt, betænkelige ved.

Jeg skal nævne nogle enkelte Eksempler paa Gennemsnitsstraffe efter den nugældende Lov og paa, hvorledes man kan forvente Straffene efter Lovforslaget, om det bliver vedtaget. Disse Tal kan naturligvis kun være Udtryk for et Gennemsnit eller en Tendens.

For Frikorps Danmark-Folk, der er hvervet før den 29. August, har Gennemsnitsstraffen i de Tilfælde, hvor man har dømt — man har nemlig frifundet i adskillige Tilfælde —, ligget paa 2—3 Aar. Den Straf, som jeg vil anslaa, de bliver idømt efter Lovforslaget, vil gennemsnitlig komme til at ligge paa mellem 6 Maaneder og 1 Aar, det vil sige at denne Kategori skal løslades.

For Frikorps Danmark-Folk eller Regiment Danmark-Folk, hvervet efter den 29. August 1943, er Gennemsnitsstraffen efter den nugældende Lov 3—4 Aar. Den anslaaede Straf efter Lovforslaget er ca. 1 Aar, det vil sige, at disse Folk ogsaa skal løslades.

Medlemmer af andre Korps under Waffen SS har en Gennemsnitsstraf efter den nugældende Lov paa ca. 3 Aar, og efter Lovforslaget vil jeg regne med 1 à 2 Aar. Det vil sige, at en stor Del heraf ogsaa skal løslades.

For Marinevægttere, Schwerinervægttere, er Gennemsnitsstraffen efter den nugældende Lov ca. 4 Aar, og den anslaaes at kunne blive — skønmæssigt — 1½ à 2 Aar. For Vægttere ved Flyvepladser og Kaserner er Straffen efter den nugældende Lov ca. 3 Aar, efter Lovforslaget ca. 1 Aar. Altsaa ogsaa for de to sidste Kategorier vil der være Løsladelser at foretage nu.

Jeg opfatter det saaledes, at for Medlemmer af Hipokorps og Schalburgkorps og de grove Stikkere vil Straffene stadig blive de samme, men for de andre Kategorier tror jeg, at jeg ser rigtigt, naar jeg fremhæver, at Lovforslagets Vedtagelse vil medføre en Nedsættelse af Straffen.

Og hvilken Virkning vil det saa have? Det Afsnit af Juridisk Udvalgs Betænkning, der er kortest — og man kan maaske sige er meget kort —, findes pag. 36 og hedder: Udkastets Virkninger. Det fylder en halv Side, men man kan ved at gennemgaa dette